

Sähkösanomat

3/2003

Vaihtosähköä Espanjasta
Rautalankaa ruoanlaitosta
- Lohifilettä pannulla

Piikalikka ja renkipoika
piinapenkissä

Pääkirjoitus

Jälleen on uusi lukukausi lähtenyt käyntiin ja uudet opiskelijat saapuneet kouluun, tänä syksynä siis ensimmäistä kertaa Tampereen teknilliseen yliopistoon. Uuden nimen muistaminen tuottaa vieläkin aika ajoin hankaluuksia vanhemmille opiskelijoille, mutta emmeköhän me silti ole suhteellisen tyytyväisiä uuteen nimeen nyt kun se vihdoin usean vuoden pohdiskelun jälkeen tuli voimaan.

Sähkökilta sen sijaan jatkaa samannimisenä tuttua aktiivista toimintaansa myös tänä lukuvuonna. Syksyn ensimmäisiä suuria tapahtumia oli Koo-Veen:n sauna, joka keräsi jälleen valtavasti aktiivisia fukseja ja teekka-reita Ylöjärvelle saunomaan, pelailemaan ja nauttimaan hyvästä seurasta. Tässä lehdessä saamme lukea hieman toisenlaisesta näkökulmasta tästä tapahtumasta, nimittäin saunaillan eteen suurimman työn tehneiden emännän ja isännän näkökulmasta.

Sähkökilta tekee jälleen kaikkensa, jotta uudet sähköfuksit tuntisivat olonsa mahdollisimman mukavaksi uudessa koulussa uusien ihmisten ympäröimänä. Fuksivastaavat (s.4) ovat jo jakaneet lukuisia leimoja fuksipassiin ja järjestäneet fukseille monia tapahtumia. Skilta toivookin, että kaikki fuksit tulisivat aktiivisesti mukaan killan toimintaan osallistumalla erilaisiin tapahtumiin ja käyttämällä Skillan palveluita hyväksi. Kiltahuoneelle voi aina tulla rentoutumaan, lukemaan lehtiä, pelaamaan flipperiä tai muita pelejä, ostamaan halpoja virvoitusjuomia tai vaikkapa lataamaan kopiokorttia. Kopiokorttien lataaminen ja muu myynti juoma-automaattia lukuun ottamatta tapahtuu kiltahuoneen uudessa osassa oikeassa nurkassa myyntipäivystysaikoina.

Jälleen kerran saimme Sähkösanomiin myös hieman kansainvälistä näkökulmaa mukaan kun tämän vuoden vaihdossa olevat aktiiviset skiltalaiset kirjoittivat kuulumisiaan Espanjan auringosta kaikille Sähkösanomien lukijoille (s.10). Vaihtoon lähteminen on erittäin avartava ja hauska kokemus, jota varmasti jokaisen kannattaa vähintäänkin harkita. Sähkötekniikkaa voi opiskella lähes joka puolella maailmaa ja koska yliopistollamme on vaihtosopimuksia n. 150 eri korkeakoulun kanssa ympäri maailmaa, löytyy jokaiselle varmasti mielenkiintoinen maa ja kaupunki lähteä haistelemaan vähän muitakin kuin Hervannan tuulia.

Syksyyn ovat tietenkin kuuluneet myös perinteiset liikuntatapahtumat kuten Kone-cup ja TVIK:n lentisturnaus, joista myös saamme tämän lehden sivuilta lukea. Skillalla on myös viikottain kaksi sähkövuoroa, jotka ovat kaikkien jäsenten käytössä bommarissa keskiviikkoisin klo 20-21 ja lauantaisin klo 15-16. Kaikki mukaan liikkumaan ja osallistumaan Skillan tapahtumiin opiskelujen ohessa! Lisää syksyn tapahtumista voit lukea lehden takakannesta.

Hyvää syksyä ja tsemppiä opiskeluihin!

Karoliina Salminen

Karoliina, Ari, Jouni ja kameran takana oleva Otso olivat pitämässä yllä skiltalaisten mainetta Autek:n ja KorK:n järjestämällä ex-culla Ruotsissa.

Sisälmys

Julkaisija

Sähköilta
Korkeakoulunkatu 3
33720 Tampere
Puh: 03 - 3115 2273
Fax: 03 - 3115 3779
skilta@skilta.cc.tut.fi
<http://skilta.cc.tut.fi/>

Päätoimittaja

Karoliina Salminen
karoliina.salminen@tut.fi

Taitto

Karoliina Salminen

Toimituskunta

Roosamari Hakulinen
Teemu Järvinen
Harri Kailanto
Kati Kettunen
Eeva Lehesvuori
Emilia Olkanen
Meri Partio
Teemu Pitkänen
Sanna Vesti
Antero Vuorinen

Kuvat

Jouni Aaltonen
Matti Ahola
Otso Karhu
Kati Kettunen
Veikko Kuosa
Emilia Olkanen

Kannet

Otso Karhu

Pääkirjoitus	2
Sisälmys	3
Fuksivastaavien tervehdys	4
Syksyn 2003 piikalikka ja renkipoika piinapenkissä	5
Koo-Vee:n sauna isännän ja emännän näkökulmasta	6
Skillan joukkueen taival Kone-cupissa Vaihtosähköä:	8
Terveisiä Espanjan auringosta Skilta hienosti finaalin TVIK:n lentiturnauksessa	10
Potut pottuina - Rautalankaa ruoanlaitosta	12
Neverending Story	13
	15

Fuksivastaavien tervehdys!

Terve Sähkö-Fuksit!

Nyt te olette, tai ainakin suurin osa teistä on, valan vannoneita Sähkökillan fukseja. Fuksivala on siis jo takanapäin, samoin kun bilejaoston ensimmäinen koitos onnistuneiden valajatkosten muodossa. Siellä pääsi sopivasti Halloween-tunnelmaan, eikä "vampyyreistakaan" ollut puutetta. Sääli, että jäi omat valkosipulit kotiin. Suuri kiitos järjestäjille! Syksyn toinen periodikin uhkaa jo pikku hiljaa alkaa ja siitä ei olekaan enää kuin hetki joulukuun. Tätä kirjoittaessa ei Wappuunkaan ole enää kuin 196 päivää.

Ensimmäinen tenttiviikkokin on tätä lukiessanne ohi. Toivottavasti "viisasten kerhosta" oli apua piiri-analyysin kanssa. Ja vaikka syysloma ja tenttiviikko ovatkin sama asia, niin toivon mukaan ehditte myös vähän

lomaillemaan tenttien ja välikokeiden ohella. Vaikka toinen periodi on lähes samanlainen ensimmäisen kanssa niin yrittäkää jaksaa myös opiskella.. sitähan varten täällä ollaan :o).

Kuten moni on jo varmasti huomannut, kiltahuone on muuttanut remontin jäljiltä ulkomuotoaan. Kaikki tutut palvelut ovat kuitenkin säilyneet. Jos jokin ei löydy, niin kysykää vain rohkeasti joko meiltä tai myyntipäivystäjiltä. Myyntipäivystys löytyy remontin alla olleen puolen perältä, jossa mekin edelleen päivystämme tuttuina aikoina. Oleskeluhuonekin tuntuu taas tilavammalta, joten tervetuloa hengaillemaan.

Loppu syksyä kohti tapahtumien määrä hiukan vähenee verrattuna alku syksyyn. Kaikkea kokemisen arvoista on kuitenkin vielä tulossa, niin

fuksijaoston kuin Skillankin järjestämänä. Seuraava Skillan järjestämä tapahtuma juuri teitä fukseja varten on todennäköisesti fuksiexcu. Mukaan kannattaa ehdottomasti lähteä. Tutustutte samalla excukulttuuriin ja johonkin vielä tällä hetkellä tuntemattomaan yritykseen. Jäljellä tänä vuonna on myös vielä pikkujoulusauna, jonne tulemistä voimme suositella. Jouluruokien ja iloisen tunnelman lisäksi bilejaosto on keksinyt saunalle pikkujoulunäytelmänkin

Eipä muuta tällä erää. Hauskaa syksyn jatkoa itse kullekin!

Syysterveisin

Roosamari ja Eeva

Syksyn 2003 piikalikka ja renkipoika piinapenkissä

Mitä olet aina halunnut tietää Skillan piikalikasta ja renkipojasta.
Sunnuntai 12.10. -03 klo 17.20

Minkä väriset housut sinulla on jalassa?
R: Harmaat
P: Mustat

Suosikki tv-ohjelma?
R: Kylmä rinki
P: CSI

Milloin viimeksi...

halasit kaveriasi?
R: Fuksiwunderundella
P: Tänään rautatieasemalla

sait tekstiviestin?
R: 8.10.
P: 9.10.

joit alkoholia?
R: Fuksiwunderundella
P: Fuksiwunderundella

imuroit?
R: Kesällä 2001

Kuinka monta kertaa annat puhelimen soida ennen kuin vastaat?
R: 5 kertaa
P: Riippuu soittajasta

Minkä elokuvan katsoit viimeksi?
R: Jeanne d'Arc
P: Helmiä & sikoja

Mitä sinulla on seinälläsi?
R:
Poistumiskyltti vessan oven päällä

P: Pari viikkoa sitten

poltit tupakkaa?
R: Ei koskaan
P: Pari vuotta sitten

Minkälainen hiirimatto?
R: Geelimöykyllinen rannetuki, harmaa
P: Mansikan muotoinen

Mitä söit viimeksi?
R: Kalkkunarullia mozzarellajuustolla
P: Broileriwokkia

Mihin haluaisit häämatkalle?
R: Uuteen Seelantiin
P: Havaijille

Ensimmäinen ajatus aamulla kun heräät?
R: "Ei mun nyt vielä tarvi nousta"
P: "Vielä 5 minuuttia"

Kenen kanssa puhuit viimeksi puhelimesta?
R: Piian kanssa
P: Rengin kanssa

P: Kello ja valokuvia

Soittoääni?
R: Manaaja
P: Crazy in love

Mitä sinulla on sängyn alla?
R: Valokaapelia
P: Villakoiria

Mitä aiot tehdä tänään?
R: Fysiikan työselostusta
P: Laskea matikkaa ja katsoa TV:tä

Fact file:

Nimi: Antero Vuorinen
Sukupuoli: Mies
Syntynyt: 14.3.-83 Oulussa
Kotoisin: Pälkäneen peräkylästä
Perhe: Vaimokokelas Katja & kani Romeo

Fact file:

Nimi: Sanna Vesti
Sukupuoli: Nainen
Syntynyt: 5.1.-84 Salossa
Kotoisin: Vaasasta
Perhe: Äiti, isä, sisko & veli

KooVee:n sauna isännän ja emännän näkökulmasta

KooVee:n saunahan on varmaankin useimmille lukijoille ainakin jollain tavalla tuttu tapahtuma. Joko siellä on itse ollut tai ainakin kuullut juttua. Avataan nyt takahuoneen ovea ja kerrotaan hieman lisää, eli mitä tapahtuu ennen kuin bussit kaartavat kentälle ja mitä sen jälkeen kun viimeisen bussin perävalot näkyvät tiellä.

Ensimmäiset valmistelut suurimman ja sinisimmän saunailan eteen tehtiin jo keväällä, kun sauna varattiin perinteiselle ensimmäisen kouluviikon torstaille. Varsinaisesti järjestelyt alkoivat heinäkuun lopulla, kun isäntä alkoi selvittää bussikytyjä ja juomapolitiikkaa ja emäntä pohdiskella ruokatarjontaa. Pian selvisi, että halvalla ei ainakaan päästä; bussien hinnat olivat pilvissä ja saunan vuokrakin oli kokenut korotuksen. Elokuun puoliväliin mennessä oli saatu aikaiseksi alustava budjetti sisältäen kaiken mahdollisen, minkä itse

kuvittelimme tarvittavan ja mitä aiempina vuosina oli neuvojen mukaan tarvittu. Paperitöistä oli tässä vaiheessa jäljellä enää nakkilistan tekeminen, KooVee:n saunan hommista kun ei selvitä pelkästään saunasektorin voimin. Raati ja toimarit nakitettiin mitään kyselemättä ja muutama "vapaaehtoinen" löytyi lisäksi, joten työvoimakin oli hoidossa.

Viimein koitti torstaiamu 4.9. ja klo 9 alkoi viimeinen puristus. Matka vei Valkeakosken kautta Tapsantorille ja ruokien ja muun sälän lastauksen jälkeen puolen päivän maissa kohti Ylöjärveä. Kiltasta napattiin toki mukaan myös vasta-aiheet piikalikka ja renkipoika. Lie-lahdessa poikettiin vielä rautakauppaan etsimään ISOa, mutta eipä sieltä sellaista löytynyt. Isännän tarkan ajoneuvosuunnistuksen ansiosta päästiin kolmannella yrittämällä oikealle tielle ja perille. Onneksi Juomatukulla oli samoja ongelmia

perillepääsyn kanssa, joten ehdimme hyvin vastaanottamaan virvokkeet.

Paikanpäällä alkoi sitten tavaroiden roudaus ja järjestely, emännän ja piikalikan toimesta keittiöllä sekä isännän ja renkipojan toimesta saunalla ja kentällä. Aikaa oli reilusti ennen ensimmäisen bussin saapumista, joten hommat saatiin ilman suurempaa stressiä järjestykseen. Tässä vaiheessa olikin hyvä aika alkaa soittaa kiltan unohtuneiden tavaroiden perään. Mm. telttakatosta oli hankala saada pystyyn ilman keppejä. Lähes kaikki tarvittava saatiin onneksi tilattua ensimmäiseen kyytiin ja loputkin kolmanteen. Päivä oli mitä kaunein, joten kaiken ollessa valmiina ehdimme uimaan ja pelailemaan kyykkää ennen varsinaisen saunailan alkua.

Ensimmäisen bussin saavuttua siirryimme omiin nakkivuoroihimme, heti kun bussilla tulleet nakkilaiset oli saatu ohjeistettua omille paikoilleen. Muutama porukka siirtyi kyykän kimppuun osan vain vaihtaessa kuulumisissa kentällä. Kentän virvokepisteessä oli alusta asti hässäkkää, samoin lipetinmyyjän luona. Saunalle ja ruokapaikkaan kiire tuli vasta viiveellä, kun saunan lämpö alkoi houkututtaa ja vatsa vaatia täytettyä. Letunmyynti nuotiopaikalla oli samoin käynnissä aina taikinan loppumiseen asti. Puhelimet isännän ja emännän välillä kävivät pitkin iltaa kuumana, kun milloin mistäkin oli mikäkin lopussa tai milloin kukakin puuttui miltäkin nakkipaikalta. Illan mittaan saatiin munanheittokisa ja arpajaisetkin pidettyä.

Yllättävän pian ensimmäisen bussin lähtöaika koitti. Oksupussit oli varattu keittiöön ja bussivahdin niitä hakiessa oli täpötäysi bussi päässytkin jo livahtamaan kentältä. No, kaipa matka meni ilman vahtiakin hyvin, bussifirmalta ei ainkaan palautetta ole tullut. Seuraavien bussien vahteja ohjeistettiin sitten olemaan paikalla jo erittäin hyvissä ajoin. Nakit ja lihkiset loppuivat keittiöstä, samoin sipuli, mutta pitsaa sentään riitti loppuun asti. Mikä sitten tänä vuonna juhlaväellä ollut, mutta perinteistä poiketen ensimmäiset bussit olivat täpösen täynnä ja viimeiseen mahtui mukavasti.

Yhden jälkeen alettiin jo pikkaisen siivoilla suurimpia sotkuja ja etsiä mahdollisia sammuneita metsistä. Lähtövalmiutta kohotettiin myös kasaillemalla tavaroita valmiiksi autoon nostettaviksi kasoiksi. 01.30 bussiin oli valtava tungos ja viimeisen puolen tunnin ajan ennen viimeistä bussia jäljellejääneet odottelivat pääosin kentällä, joten siivoaminen päätettiin jo aloittamaan jo hyvissä ajoin. Viimeistenkin juhlijoiden lähdettyä kohti Hervantaa pakattiin autoon loputkin tavarat joista suurimman ryhmän muodostivat tyhjiä pulloja täynnä olleet korit. Pienen pohtimisen ja

järjestelyn jälkeen auton ovet saatiin kiinni, loputkin roskat vietyä roskikseen ja viimeinen tarkastuskierros tehtyä. Saaliiksi jäi lähinnä iso kasa unohtuneita pyyhkeitä ja muutama kassi, joita muuten voi

Skillasta tiedustelemassa. Nukkumassa ollutta excuvastaavaa emmen sijaan löytäneet, onnittelut hyvästä piilopaikasta! Viimeiseksi käytiin kiittämässä saunanlämmittäjiä, jotka olivat jo omissa siivouspuuhissaan. He toivottivat meidät ensi vuonnakin tervetulleiksi, joten eivätköhän perinteet saunailan suhteen jatku.

Hervantaan päästiin suuremmista kommelluksista, mitä nyt muutama

koripino kaatuikin jarrutuksessa. Koululla oli vielä edessä tavaroiden kantaminen autosta varastoon ja täytyy myöntää, että korit eivät tuntuneet loppuvan koskaan. Lopulta viimeinenkin kori ja tavarasäkki oli kannettu varastoon ja ovi saatiin vielä kiinnikin. Melko uupuneena saunasektori sitten hajaantui nukkumaan kukin tahoilleen. Menojen ja tulojen selvittely oli vielä edessä, mutta ei todellakaan enää aamuyöllä. Hengissä kuitenkin selvittiin huolimatta edellisyön painajista, toivottavasti läsnäolijoilla oli mukava ilta.

Kati Kettunen

Skillan joukkueen taival Kone-cupissa

Syksyn perinteinen jalkapallon suurturnaus Kone-cup oli jälleen ajan-kohtainen 25.9.2003. Skillan joukkue oli mukana puolustamassa viimevuotista kunniakasta melkein jatkoon pääsyä. Sää oli hieman tihkuinen, mutta onneksi Skillan pelit alkoivat vasta puolilta päivin, jolloin keli oli vain syksyisen viileä ja harmaa.

Hyvissä ajoin, eli noin viisi minuuttia ennen ensimmäisen pelin alkua joukkueen jäseniä alkoi valua kentän pätyyn. Turnauksen sääntöjen mukaan kentällä saa olla kerrallaan maalivahti ja kuusi pelaajaa, joista yhden pitää edustaa kauniimpaa (?) sukupuolta. Kellon lähestyessä kahtatoista vaikutti pahasti, että joutuisimme aloittamaan alivoimalla. Onneksi kentän ympärillä sattui liikkumaan muiden joukkueiden myöhäisempiin peleihin saapuneita pelaajia, joista liikuntavastaava pikaisesti rekrysi joukkueeseen muutaman pelaajan. Maalivahtikin saatiin jo pari minuuttia pelin alettua.

Ensimmäiseen otteluun lähdimme

toiveikkaasti. Melko nopeasti saimme huomata, että peli keskittyi yhteen maaliin, joka valitettavasti oli omamme. Sinnikäs yritys "pitkä pätyyn ja perään" taktiikkakaan ei tuonut kaivattua avausmaalia ja lopputulokseksi jäi 5-0 tappio. Tästä masentumatta siirryimme tunnin tauolle ja juomatankkaukseen vakuuttuneina, ettei huonommin ainakaan

voisi jatkossa mennä. Jälkipelien jälkeen päätimmekin muuttaa taktiikkaa seuraavaan peliin ja panostaa enemmän juoksuun ja syöttelyyn. Tosin ei ollut varmaa jaksaisiko kukaan juosta, mutta uskoimme vaakaasti vaihtomiesten saapumiseen.

Toisen alkulohkon pelimme pääsimme aloittamaan täydellä miehistöllä, kiitos ahkeran soittelun. Peli oli meidän hallinnassamme alkuminuuteilta lähtien ja erätauolle mentiinkin 1-0 johdossa. Vastustaja kuitenkin tsemppasi ja taisteli tasoituksen, mutta viime minuuteilla saimme tehtyä pari maalia ja ottelu päättyi 3-1 Skillan hyväksi. Avopaikkoja oli suurinumeroisempaankin tulokseen, mutta viimeistely hieman ontui.

Kolmannen pelin alkaessa vaihtopelaajia alkoikin olla jo pilvin pimein, lähes koko vaihtokentällinen. Lämpöä ja tuntumaa viimeiseen koitokseen haettiin palaamalla loh-

kon toisessa ottelussa tappiolla olleen joukkueen puolustajina. Oman pelimme alettua kävi pian selväksi, että vastustajamme oli taidollisesti ja pelillisesti hieman edellä meitä ja tulossa oli jälleen suurinumeroinen tappio, tilanteen ollessa jo parin minuutin jälkeen 1-0. Kun vaihtopelaajia meillä tällä kertaa riitti, niin siirryimme taktiikkaan "noin kuusi kenttäpelaajaa". Peli tasoittuikin huomattavasti, vaikka tuomarilla ja vastustajalla olikin hetkittäin huomautettavaa pelaajien määrästä kentällä. Ottelun lopputulokseksi jäi toisen eränkin jälkeen niukka 1-0.

Jatkoon pääsyn jäätynä tänäkin vuonna väliin siirryimme jälkipelien kautta valmistautumaan bommareihin, kuka matematiikan harkkojen,

kuka saunan kautta. Ensi vuonna vain enemmän porukkaa alusta asti mukaan, ei niistä taidoista oikeasti ole niin väliä.

Joukkueessa pelasivat turnauksen aikana Ande, Atte, Hese, Jani, Janne, Joonas, Joonatan, Jouni, Juha, Juhis, Kati, Makke, Matti, Mika, Otso ja Tee-mu.

Kati Kettunen

Vaihtosähköä: Terveisiä Espanjan auringosta

Totuus vaihtoonlähdestä

Espanja ei ollutkaan outo paikka

Päätä huumavia fiestoja, bikini-bileitä, katolilaista kiihkeää kiellettyä rakkautta puistonpenkillä, kuumia huutoja kadulla. Kaaosta ja viljelä härkiä. Lähdimme paikkaan, jossa elämä olisi Sangriaa vahvimmillaan, mutta emme vielä ole päässeet perille. Postikortit eivät kertoneetkaan totuutta.

Ja tapahtui niinä päivinä, että Keisari Augustukselta kävi käsky, että tukikohta oli Aragoniaan perustettava. Niin sai alkunsa Caesaraugusta. Tämä kaupunki, jolla on nykyisin takanaan muun muassa roomalainen, karthagolainen ja arabialainen historia, sai vuosisatojen saatossa uudemman väännöksen nimestään. Paikkaa alettiin kutsua Zaragozaksi. Tällä hetkellä tässä roomalaisten väkisin asuttamassa Pohjois-Espanjan kau-

pungissa on yli 600.000 asukasta.

Meidän, neljän yli-innokkaan vaihto-oppilaan, tarina täällä alkoi viisi viikkoa sitten. Vieläkin tosin tuntuu uskomattomalta, että asumme näin historiallisessa paikassa. Juuri nyt lötköttelemme olohuoneen sohvalla katselemassa televisiosta Terminaattori -elokuvaa espanjaksi.

Palmuja, lämpöä ja nopeita puheluita

03.09. saavuimme porukalla Barcelonan lentokentälle. Leena, Emppu, Meri, Harri ja Veikko. Oli mahtavaa nähdä palmujen kohoavan taivasiin tuloaulan oven vieressä ja tuntea lämpimän tuulen pyyhkivän hellästi kasvoja. Ensimmäisenä oli siis pakko riisua takit ja turhat vermeet ja kiinnittää ne rinkkojen päälle.

Barcelonassa tutustuimme paikalliseen paellaan ja kymmenen euron rommiin. Vietimme yhden yön tuttumme Jussin luona. Seuraavana päivänä Leena vietiin Valencian ju-

naan, ja meillä muilla alkoi matka kohti länttä. Zaragoza toivotti uudet tulijat tervetulleeksi raottamalla tavasta. Nainen bussissa oli neuvonut meille hostellin osoitteen väärin, joten vael-simme märät reput selässä vieraassa kaupungissa. Onneksi automa-teista pystyi ostamaan 50 sentin kartoja.

Seuraavana päivänä ryhdyimme tositoimiin. Ostimme paikallisen lehden ja astelimme puhelinkoppiin soittelemaan asuntoilmoituksiin. Touhu oli aika hurjaa. Puhelimesta hyökkäsi korvaan espanjankielinen sanaryöppy, ja sekään ei tuntunut auttavan, että pyysi toista päätä puhumaan hitaammin. Jotenkin ihmeen kaupalla onnistuimme sopimaan taapaamisia vuokraisäntien kanssa ja jo seuraavana aamuna pääsimme muuttamaan uuteen kotiin.

Espanjalaiset vievät voiton mököttämisessä

Täällä Pohjois-Espanjassa on vaikea tajuta, että asumme mañana -mentaaliteetin syntysijoilla. Mielenkiintoista kyllä, mutta kaikki asiat tuntuvat oikeasti toimivan. Erot Suomeen verrattuna ovat lähinnä pieniä. Ovet aukeavat väärään suuntaan, seinissä eikä ikkunoissa ei ole eristeitä, postimies tuo paketit suoraan kotiin ja roskapussit viedään joka päivä suoraan ovelta. Ja asumme kuitenkin viidennessä kerroksessa. Pikkulapsia palvotaan, kaikki hymyilevät ja pajailavat muiden lapsia ja nauravat innoissaan pikkuisten jutuille. Jopa nuoret miehet. Vanhukset eivät ole yhtä katkeroituneita kuin Suomessa. Heitä näkee aina hengailmassa suu-

Fiesta del Pilarin aikaan kaikenlaiset esitykset ja speaktaakkelit täyttävät Zaragozan kadut

rissa ryhmissä ostoskeskuksilla ja suihkulähteiden reunoilla. Tai tietysti pelaamassa petanquetta.

Suomalaisia syytetään aina siitä, että kukaan ei puhu bussissa. Todetakaan tähän väliin, että täällä on aivan samanlaista. Sääntö numero yksi kuuluu, että vieraille ei puhuta, ja sääntö numero kaksi, että mitään ei sanota myöskään siinä vaiheessa, kun halutaan kömpiä pois toisen viereltä penkiltä. Suomalaisten sanotaan myös tuijottavan paljon. Espanjalaiset vievät kyllä siinäkin asiassa voiton, sillä ainakin meitä tuijotetaan lähes jatkuvasti. Tosin pari valkoista päätä ja vaalea ihonväri erottuvat aika hyvin katukuvasta. Kaiken kaikkiaan suurin ero täällä on se, että kukaan ei puhu ulkomaan kieliä ja kaikki asiat on hoidettava espanjaksi.

Kikkaraista karvaa ja irtoilevia ovia

Jos jotain negatiivista pitää mainita, niin asunnon kanssa oli aluksi paljon hankaluuksia. Kämpää vuokrattaessa kaikki oli, enemmän tai vähemmän, kunnossa, mutta viikon jälkeen kaikki tuntui leviävän käsiin. Suihkussa oli mahdollista käyttää pelkästään kuumaa vettä, ja keittiön hana taas toimi päinvastaisella periaatteella. Jääkaapin pakasteosan ruosteinen ovi irtosi, hellan säätönupit sinkoivat ympäri keittiötä ja huonekalut aiheuttivat jatkuvasti vaaratilanteita. Olimme kärsivällisesti siivonneet edellisten asukkien kaikki jätökset ja kaapeissa piilevät yllätykset. Näiden italiaanosten jäljiltä oli jäänyt muun muassa uskomaton määrä pientä kikkaraista karvaa, jota löytyi kerroksittain joka paikasta, jopa parvekkeen ikkunalaudalta. Kaiken rikkoutuessa olimme jo niin epätoivoisia, että meitä kiehtoi suuresti ajatus vaihtaa majapaikkaa. Mutta kun

Paikallinen auto

ilmoitimme vuokraemännälle kaikesta, mikä ei toiminut, yllätyimme suuresti. Putkimies ilmestyi seuraavana päivänä paikalle asentamaan uutta suihkua.

Suomi ei ole tältä planeetalta

Jotkut asiat eivät kuitenkaan ole helppoja. Täällä on pakko alistua ja unohtaa hetkeksi, että Suomi todellakin sijaitsee samalla mantereella Espanjan kanssa. Ainakin kun on ostamassa postimerkkejä. Kioskilla kannattaa kertoa, että on oikeissa lähettä kortteja Euroopan Unionin alueelle tai pahimmassa alennustilassa voi kertoa määränpäiksi vaikka Ruotsin. Muussa tapauksessa tomerat sedät ja tädit ojentavat kalliita merkkejä, joilla saa kortin perille vaikka pingviineille Etelänavalla.

Jutut elävät täällä. Kaikki kuuntelevat suurella hartaudella kertomuksia Suomesta, sillä kukaan ei oikeastaan tiedä rakkaasta kotimaastamme yhtään mitään. Olemme saaneet monet mahtavat naurut, kun olemme vastailleet muiden vaihto-opiskelijo-

den kysymyksiin. Ranskalaiset tuttavamme pohtivat, että meidän on varmasti aika vaikeaa kirjoittaa kyrillisillä kirjaimilla, ja että asemamme on aika hankala näin nuorena maana, kun saavutimme itsenäisyydenkin vasta vuonna 1986. Italialaisen kurssikaverin mielestä suomalaiset taas ovat ehkä hiukan vanhanaikaisia, kun mehän käytämme jatkuvasti kansallispukuja omassa maassamme.

Olemme siis päässet kertomaan legendaarisia asioita. Olemme vanoneet, että suomalaiset juovat enemmän kuin ketkään eurooppalaiset lajitoverinsa, ja olemme muistaneet mainita herkulliset kotitekoiset viinit, korkeat verot ja naapurikateuden.

Suurta shokkia odotellessa

Kulttuurishokin ensimmäinen vaihe on niin sanottu kuherruskuukausi, Honeymoon Period. Tämän muuttaman viikon jakson jälkeen ahdistus iskee yleensä vastapalloon ja voimalla. Kaikki pienimmätkin erilaisuudet

alkavat hiertää, kunnes vaikean sinnittelyn jälkeen koittaa viimein integraation eli sopeutumisen aika. Omat alkutohinamme aiheuttivat sen, että ohitimme Honeymoonin ja turistivaiheen tyylikkäästi ja vauhdilla. Tosin vielä ei ole kovin pahasti ahdistanutkaan, mutta elelemme sitä odotellessa. Ensioireita on jo havaittavissa. Kaduilla haisee.

Huomenna saamme ensimmäiset suomalaiset vieraamme. Ehkä sorrumme vihdoinkin jopa katsastamaan joitain turistikohteita ja osallistumme suureen Pilarin fiestaan, joka parhaillaan vetää kadut täyteen juhlaväkeä.

Televisiossa Arska toteaa "Sayonara, beibi".

Teksti Emilia O l k a n e n ,
Meri Partio ja Harri Kailanto
Kuvat Emilia Olkanen ja V e i k k o Kuosa

Vuokranmaksun aika

Skilta hienosti finaaliin TVIK:n lentisturnauksessa

Vielä aamupäivästä näytti pahalta jottei päästäisi pelaamaan ollenkaan lentopalloa sähkön väreissä, koska pelaajia oli vain kolme. Peliareenalle saapuessamme saimme kuitenkin koko 6 hengen joukkueen kasaan, saatuamme Yki:ltä meille yhden pelaajan. Näin pääsimme täydellä kokoonpanolla ensimmäiseen peliin.

Ensimmäinen peli oli ulkkareita vastaan, peli oli todella tasaväkinen, tilanteessa Skilta 19, ulkkarit 18. Tästä saimme hirveän kirin päälle ja voitimme pelin selvin lopulta selvin luvuin. Toinen peli oli joukkuetta Tuomo vastaan. Peli olikin sitten hiukan helpompi, vaikka pelasimme vai viidellä pelaajalla. Totesimme pelin alussa muutaman lyönnin jälkeen ettemme iskisi aivan täysillä, koska toisella joukkueella ei ollut kunnon torjuntaa lisäksi Tuomon pelaajat eivät vaikuttaneet hirveän paljon pelanneilta. Tämänkin pelin Skilta voitti selvästi. Kahden selvän pelin

jälkeen Skilta oli varmasti jatkossa. Sovimme Järjestäjien kanssa että aloittaisimme välierän hieman aikaisemmin kuin oli ohjelmassa.

Sitten kun saavuin paikalle turnauksen järjestäjät ilmoittivat että aloittaisimme vielä aikaisemmin kuin oli ollut puhetta. Taas tuli ongelmaksi että saammeko joukkueen kasaan ja pelikuntoon ennen ottelua. Onneksi pelaajia alkoi tippua paikalle, joten meillä oli taas urhea viiden hengen joukkue paikalla. Välierä pelattiin toisella tavalla kuin alkuerät, eli nyt voittoon tarvittiin kaksi 15 pisteen erävoittoa, kun aiemmin oltiin laskettu vain saavutetut pisteet yhteen. Välierässä meitä vastaan asetui YKI:n joukkue. Peli oli todella tasainen, mutta saimme lopulta puristettua kolmannen erän Skillalle. Ottelussa tapahtui valitettava tapaturma pelin loppupuolella, Mikko(YKI:n pelaaja) loukkasi iskuilanteessa taka-

reiden/selkensä, pikaisia paranemisia Mikolle.

Voiton myötä Skilta eteni finaaliin. Finaalissa saimme kuudennen kenttäpelaajan paikalle, joten olimme täydessä iskussa finaaliin. Vastaan asetui JuupaJuu, joka oli kasattu lentopallokerhon ykkös- ja kakkosjoukkueen pelaajista. Valitettavasti Skilta joutui taipumaan paremmalleen, joten emme pystyneet uusimaan viimevuotista voittoamme, mutta toinenkin sija tyydyttää, varsinkin aamun jäljiltä jolloin ei ollut tietoa siitä saammeke joukkueen kasaan.... mutta ensi vuonna uudestaan.

Kiitokset pelaajille: Emmi, Juha, Janne, Aki ja (viimeiseen peliin ehtineelle) Niilo sekä: Liberolle ensimmäisestä pelistä.

Teemu Pitkänen

Potut pottuina

Rautalankaa ruoanlaitosta - Lohifilettä pannulla

Useammin kuin kerran on miehille tullut mieleen että voisi keilla kokkaamista. Keitto-kirjoissa tahtoo ohjeet olla turhan suurpiirteisiä, joten väännetään nyt sitten kunnolla rautalankaa aloittelevalle kokille.

Yleensä kokkailua edeltää shoppailu, joten seuraavassa lista tarveaineista... Tämä on mitoitettu kahdelle nälkäiselle ihmiselle, allekirjoittanut on siinä sata kiloa ilman housuja.

Näistä on tarkoitus valmistaa loh-ta, riisiä ja salaattia, todella nälkäisille alkupaloiksi vielä patonkia ja tsatsikidippi.

Loheksi suosittelen norjalaista merilohta, suomalainen kirjolohi kelpaa myös mutta on rasvaisempaa. Näitä on yleensä tarjolla valmiiksi fileoituna.

Voi löytyy kahvinsuodatin täyteen maustamatonta jogurttia. Annetaan ylimääräisen nesteen valua tunnista pariin, jäljelle jää lopulta todella jäykkää jogurttia. Jogurtti säilyy parhaiten jääkaapissa.

Kun jogurtti on valumassa, laitetaan lautaselle kunnan kerros (0.5cm) karkeaa merisuolaa. Raastetaan karkealla terällä kurkkua tarpeelliseksi katsottu määrä suolan päälle. Puolikas kurkku riittänee mainiosti. Suolan tehtävä on imeä kurkkuraasteesta turha kosteus pois. Siirrä kurkku jääkaappiin.

Sitten kun on aika jatkaa valmistusta, aikaisintaan tunnin kuluttua, ota jogurtti ja kurkku jääkaapista. Sekoita kurkkuraaste jogurttiin, suolaa tulee hiukan mukana mutta se ei haittaa, maku senkun paranee. Suurimman osan suolasta on kuitenkin tarkoitus jäädä lautaselle

Ostoslista:

600g loh-ta fileenä (mieluusti norjalainen merilohi)
kermaviili
sitruunapippuria
voita
riisiä
1l maustamatonta jogurttia
kurkku
oliiviöljy
valkopippuri
valkosipulia
karkeaa merisuolaa
jäävuorisalaatti
tomaatti tai kaksi
punasipuli
fetajuusto
basilikka
patonkia
valkoviini

Vermeet:

paistinpannu
paistolasta
kattila 2-3l
terävä veitsi
leikkuulauta
sakset
kahvinsuodatin
raastin
kulho
ruokailuvälineet

Mausta tsatsiki oliiviöljyllä (loraus luokkaa 2rkl), valkopippurilla ja valkosipulilla oman maun mukaan. Tässä jätetään siis kokin harteille vastuuta, lisää maustetta esimerkiksi teelusikallinen, sekoita, tarkista maku. Toista jos maku on liian mieto. Valkosipulia saa jauheena, tai valkosipulin kynnet voidaan murskata erityisellä pusertimella.

VIINI

Kalan kanssa voi kilistellä valkoviiniä, alkoholiton vaihtoehto olisi vaikka Vichy Citronelle. Viiniksi suosittelemme australialaista sitruunalle vivahtavaa Hardy's australian stampia. Viini voidaan avata tuulettumaan tässä vaiheessa. Monesti kuulee viinien oikeista tarjoilulämpötiloista, minulla on asiaan kansanomaisen lähestymistapa:

jääkaappikylmä viini otetaan pöydälle ennen ruokailua, eiköhän se jossain vaiheessa ole oikeankin lämpöistä. Viinipullon suulla on usein ns kapsyyli, mikä voidaan repimistä siistimminkin poistaa kapsyyli-leikkurilla. Näitä, samoin kuin drop stop -tuotteita saa Alkosta.

Tässä vaiheessa otamme kaikki tarvittavat välineet kaapista esille, jos eivät jo ole, ja katamme pöydän.

RIISI

Riisiksi suositamme pahvilta maistuvan valkoisen, ja märeältä villasukalta tuoksuvan jasmiiniriisin sijasta villiriisiä. Oma suosikkini on punaisen riisin ja villiriisin seos, Uncle Ben's. Mitataan kattilaan desin verran riisiä omien tottumusten mukaan, ja

tuplasti enemmän kylmää vettä hanasta. Heitetään perään teelusikallinen merisuolaa. Pistetään kattila liedelle, liesi kutoselle (maksimiasento). Veden kiehumista odotellessa siirry seuraavaan työvaiheeseen, riisiä ei tarvitse sekoittaa valmistuksen aikana. Jahka vesi kiehuu, kantta voi raottaa hiukan, ja säättää lämmön asentoon 2 tai 3 liedestä riippuen. Veden tulisi jaksaa pulputtaa kevyesti. Riisi valmistuu 20-30 minuuttia, ja valmistumisen tiedät kun kattilassa ei enää ole vettä. Riisikattilan voi jättää kansi päällä hautumaan, jos se valmistuu ennen kalaa.

SALAATTI

Salaatin tekeminen on käsityötä, joten pese kätesi. Huuhto jäävuorisalaatti sekä tomaatti juoksevan veden alla. Ravistele ylimääräinen vesi salaattista. Salaatti revitään valmiiksi lautaselle, annostelussa käytetään omaa järkeä. Leikataan seuraavaksi tomaattista lohkoja jäävuorisalaatin sekaan. Punasipulista leikataan puolen sentin vahvuinen kiekko, ja pistetään loput odottamaan seuraavaikkunalaudalle myöhempää käyttöä odottamaan salaatinvalmistusta. Kiekon uloin rengas voidaan pistää biojäteastiaan, muu osa paloittelaa veitsellä. Ei kannata hienontaa liiaksi, syöminen vaikeutuu. Fetajuustosta leikataan veitsel-

lä kuutioita ja lisätään ne salaattiin. Fetajuuston mukana seuraavaa nestettä ei ole tarkoitus kaataa salaatin sekaan. Viimeiseksi päälle silputaan saksilla tuoretta basilikaa lehti tai pari. Myös kuivattua basilikaa voi käyttää, mutta sen maku ja tuoksu ei ole yhtä voimakas. Lopun basilikan voi viherpeukalo siirtää isompaan ruukkuun ja ikkunalaudalle myöhempää käyttöä odottamaan.

LOHI

Paistinpannu laitetaan liedelle ja liesi säädetään täysille. Paistamisessa voi käyttää voita, mikä antaa kalalle rapean ruskean kuoren. Rasvaa ei ole pakko lisätä lainkaan, jos käytössä on teflonpannu. Kala leikataan terävää veistä tai saksia käyttäen neljään osaan. Fileet nostellaan lastalla pannulle nahkapuoli alaspäin, apuna voi käyttää haarukkaa. Kun pannu on kuuma, kuulet sen äänestä. Voita käyttäessä myös ruskea väri paljastaa riittävän lämpötilan. Voit pienentää lämpötilan asentoon 3. Mausta lohen yläpuoli runsaalla sitruunapippurilla.

Lohen paistuessa huomaat, kuinka väri muuttuu vaaleammaksi alhaalta ylöspäin. Kun puoliväli on ylitetty, käännä lohifileet lastalla nahka-

puoli ylöspäin. Nyt pitäisi olla helppo irrottaa nahka lastaa ja haarukkaa käyttäen. Biojätettä syntyi. Uusitaan sitruunapippurikäsitteily tällekin puolelle ja odotellaan valmistumista.

Sekoita kermaviili. Tätä käytetään kastikkeena sellaisenaan, maistuu erinomaiselle lohen, riisin ja salaatin kera. Tämän voi pistää lusikan kera suoraan pöytään, tai siirtää johonkin sopivan pieneen tarjoiluastiaan.

Tässä vaiheessa nälkäiset voivat aloittaa patongin dippaamisen tsatsikiin. Tämä on varsin käytävää alkupala, joten pienivatsaisille ei suositella. Riisin valmistumista on syytä tarkkailla, jos et vielä ole nostonut sitä liedeltä.

Jahka lohifileet on paistettu kunolla toiseltakin puolelta, voit nostella ne lautasilta. Riisi annostellaan suoraan lautaselle, tai kattila nostetaan pöytään. Tarkista vielä että sammutit lieden, ja vähennä valaistusta. Ilmiselvemmän syyn lisäksi yritämme peitellä ruoanlaitosta johtuvia rasvatahroja liedellä yms.

S'il vous plaît.

Teemu Järvinen

Haluatko kysyä jotain opiskelusta?

Sähkötekniikan osaston opintoneuvoja Alina Koski päivystää huoneessa SC204/2

Maanantaisin klo 10-12
Tiistaisin klo 14-16
Keskiviikkoisin klo.10-12

Lisätietoja osoitteessa <http://www.ee.tut.fi/~opintos/>

Neverending Story

Pimeys katosi yhtä akkia kuin se oli tullutkin Sakari ei tiennyt, oliko hän herännyt painajaisesta vai mahdollisesti kuollut. Ympärielleen katsellessaan jälkimmäinen vaihtoehto tuntui epätodennäköiseltä, koska seutu näytti liian valoisalta ja mukavalta. Sakari oli varma, ettei hänen kuolemanjälkeiseen elämänsä voinut kuulua näin mukava paikka. Ympäriillä huojuivat palmut ja viileä tuuli hyväili Sakarin kasvoja. Hän koitti kuumeisesti miettiä, mitä ennen pimeyttä ja pelkoa oli tapahtunut. Tapahtunut tuntui tärkeältä, mutta Sakari ei millään kyennyt muistamaan kuin kauhean pelon tunteen. Koska menneistä ei tuntunut löytyvän mitään tilannetta selventävää, hän päätti hieman tutkailla ympäristöään. Jospa jostain löytyisi joku, joka voisi kertoa missä Sakari oli, ja kuinka hän sinne oli päätenyt. Sakari lähti kulkemaan rantaa pitkin. Aurinko paistoi suoraan hänen yläpuolelleen ja turkoosi vesi heijasteli sen valoa. Sakari ei uskaltanut poiketa rannasta vaan seuraili tiukasti vesirajaa. Tuntien kuluttua hän huomasi seuraavansa jalanjälkiä hiekassa. Jano alkoi korventaa hänen kurkkuaan, auringon paistaessa suojattomalle rannalle, mutta rannasta alkava tiheä metsä tuntui edelleen liian pelottavalta. Jälleen uudet jalanjäljet liittyivät hänen seuraamiensa rinnalle. Sakari päätteli, että joko hän kiersi saarta, jolloin jäljet olivat hänen omiaan tai sitten hän pian saattasi kohdata useita muita ihmisiä, jotka olivat menossa samaan suuntaan kuin hän. Sakari repäisi hihastaan palasen ja ripusti sen rannassa olevaan palmuun ja jatkoi matkaa. Jano vain paheni ja epätoivo nousi taas pintaan, kun Sakari taas aikansa kuljettuaan huomasi uudet jalanjäljet, mutta hihasta repäisemäänsä palasta hän ei kuitenkaan löytänyt. Aurinko ei tuntunut ollenkaan liikkuvan aivan kuin se olisi keskittynyt hiostamaan Sakaria. Lopulta jano vei voiton ja Sakari uskaltautui tunkeutumaan metsän varjoon. Siellä olikin edes hieman viileämpää kuin auringon korventamalla rannalla. Metsää tuntui jatkuvan, mutta onnekseen Sakari huomasi edessään pienen puron, josta hän riensi juomaan. Vesi maistui hieman omituiselta, mutta se ei tuntunut tärkeältä seikalta. Toivuttuaan hieman puron äärellä Sakari päätti lähteä seuraamaan puroa. Hän oli jo hukannut suunnan, josta oli tullut, joten puron suunta tuntui yhtä hyvältä kuin kaikki muutkin. Pian hän huomasi puiden katveessa pienen mökin ja hetken mietittyään alkoi varovasti lähestyä sitä. Se tuntui jotenkin tutulta, eikä ollenkaan sopinut ympäristöönsä. Palmujen keskellä seisoi karjalaistyylinen huvila, eikä se ollut ollenkaan niin pieni kuin se kauempaa oli näyttänyt. Sakari rohkaistui ja kolkutti varovasti ovelle.

Syksy

- Kohta on jo joulu!
- Ensilumi
- Piristystä pimeyteen
- Pipo
- Muuten tulee kylmä

Lämpö

- Ei enää bikineissä kouluun
- Wappubileet
- Vielä puoli vuotta pitää odottaa
- TTKK
- Kyllä sen jo pitäisi olla TTY

Loppuvuoden tapahtumia

11.11.

Kähmintäkahvit

12.11.

Jäidentuloauna

25.11.

Vaaliyleiskokous

25.11.

Pikkujoulusauna

30.11.

Pikkujouluristeily